

Karl Johansen, saman við
skrivara sínum, Monrad
Kjelnæs.
Mynd: Kalmar

**Fakfelags-
formaður
í 20 ár:**

Vit vilja fegnir seta arbeiðspláss á stovn

– ikki fyri at spæla arbeiðsgevarar, men fyri at útvega limum okkara arbeiði, sigur
Karl Johansen, formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag. Karl fyllir 60 í dag

Í dag verður Karl Johansen, Karl hjá Talis, 60. Karl er formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag, og tað hevur hann nú verið í útvið tjúgu ár.

Føðingardagin er Karl burturstaddur, men vit finga kortini eitt orð á hann í telefonini og spurdu hann, hvat hann heldur vera størsta framstigið hjá arbeiðsmannafelagnum hesi seinastu tjúgu árin.

Pensjónsgrunnurin, er Karl skjótur at svara.

Fólkapensjónin er ikki stór at liva av, og tí settu vit okkum fyri at royna at fáa eina skipan, soleiðis at arbeiðsmenn kundu fáa eitt ískoyti. Hetta eydnaðist, og vit finga ein grunn við einum prosent frá arbeiðsmannafelagnum sjálvum og einum frá arbeiðsgevaranum. Ein arbeiðsmaður, sum hevur verið í skipanini í minsta lagi átta ár, fær nú 3.500 krónur um mánaðan úr grunninum, og tað kemur væl við, heldur formaðurin. Umframt grunnin heldur Karl bóttu avtaluna við Lífstryggingina vera munandi batar hjá arbeiðsmannum í Havn. Ikki minst í hesum døgum, nú á stendur hjá mongum at fáa endarnar at røkka saman.

Settu virki á stovn

Tíðir eru í dag ikki tær sum tær onkuntíð hava verið. Arbeiðsloysið er stórt, eisini millum limirnar hjá Havnar Arbeiðsmannafelag.

–Vit síggja tað best á inngjaldingunum frá limunum, sum eru prosentpartur av útgjöldu lønini, sigur Karl Johansen og leggur afturat, at serliga fyrra helvtav 1994 er tað ringasta tíðarskeið hann minnst. Men seinra hálvár tóktist ein vend at verða komin í. Hann heldur, at ánd, sum júst er byrjað, verður heldur frægari enn tað farna. Vanliga hava einir 1000 limir í arbeiðsmannafelagnum verið í lønandi vinnu. Talið hevur enn tá verið uppi á 1200. Men nú eru ikki fleiri enn umleið 750. Tað sigur eitt sindur.

Men hvat ger Havnar Arbeiðsmannafelag fyri at minka um arbeiðsloysið millum limirnar?

Vit høvdu nakað av tøkum pengum, og Samfisk, sum tað tað æt, var at fáa til keyps. Saman við øðrum keyptu vit virkið, og har gongst væl í dag, sigur arbeiðsmannafelagsformaðurin. Eini 45 fólk arbeiða á virkinum í løtuni.

–Hetta var ikki fyri at spæla arbeiðsgevarar, men bert fyri at vera við at fáa okkurt í gongd, sigur Karl Johansen, og tað ið hann seg ikki um. Hann leggur afturat, at arbeiðsmannafelagið hevur sagt seg vilja vera við í tilikun verkætlanum, men talan skal vera um arbeiðspláss, sum eru burðardýgg.

Lønin skaðar ikki kappingarførið

Tað verður so nógv sagt um kappingarførið okkara. Millum annað tað, at føroysku lønirnar eru ov høgar.

Karl Johansen er ikki samdur við hesum sjónarmiðnum. Hann sigur, at ein arbeiðsmaður kostar einum føroyskum arbeiðsgevara 90 krónur um tíman. Í Danmark er talið 106 krónur.

–Lønin skaðar ikki okkara kappingarførið. Tað, sum er meira týðningarmikið er, hvat arbeiðsgevarin fær fyri ta løn, hann letur. Tað snýr seg um at hava nøgd arbeiðsfólk sum fáa nakað fyri stríðið. Tá vilja tey eisini leggja alla orku í at gera sítt ítarsta og kanska eitt sindur afturat. Karl sigur, at kappingarførið er so mangt, og skulu vit kappast við onnur, mugu vit sjálv-

andi eisini renna í minsta lagi eins skjótt sum tey.

Skilji væl misnøgdina

Tað seinasta, sum bent er á fakfelagsfrontinum er, at fakfeløgini eru nú sjálvi farin upp í politikk, og stovnaðu Verkamannafylkingina.

–Eg skilji sera væl fólk, sum eru misnøgd við teir vanligu flokkarnar. Serliga teir, sum arbeiðsfólk væntaðu sær nakað av. Tað var tí helst eisini heilt upp á pláss, at hesir flokkar finga ein hvøkk við Verkamannafylkingini, men eg rokni við, at onkuntíð verður strævið hjá teimum, sum umbóða Verkamannafylkingina í landsstýri og á tingi. Tað er ikki tað sama at sita sum formaður í einum fakfelag og at sita sum landsstýrismaður. Fakfelagsformaðurin hevur munandi friari ræsir enn landsstýrismaðurin, sum altíð hava hugsa um, at hann er í samgongu við onnur.

Júst valdur eftur

Karl er just valdur aftur sum formaður í eitt nýtt tvey ára skeið, men hvussu leingi hann hevur hug at halda fram vil tíðin vísa, heldur hann.

–Tað var meira ella minni av tilvild, at eg kom í nevndina, og gjørdist formaður eitt ári eftir. Eins tilvildarlaga kann tað eisini vera nær ein gevst. Tað er í mongum førum strævið at sita sum formaður, og tað slepst heldur ikki undan, at ein fær onkrar minni góðar vinir, men tað má ein so liva við. Ikki er at missa mótið, hóast tíðirnar eru ringar, men eg hava eina vón og varðhugan av, at nú fer at ganga rætta

Enn eitt stríð er av, og sáttmálin kann undirskriva. Karl tykist at vera væl nøgdur við úrslitið, meðan Poul Mohr, undirskrivari við Oddfríði Gregersen við sína lið.

Mynd: Kalmar

vegin aftur, sigur Karl Johansen.

tór.-

Haldið sosialin